

Digteren Wang Jiaxin

af Narcisa Vucina

Prolog

En sensommerdag. En varm aften i Griffenfeldsgade 2009. På Nørrebro. På en café. Det Poetiske Bureau. De læste op, kendte digtere fra Kina. Den lille café var godt pakket med tilhørere. Publikum klappede. Og Wang Jiaxin læste sine digte. Om sne, sne, sne. Om somre. Det var første gang, jeg hørte hans stemme, hans ord.

Om Wang Jiaxin

Poet, kritiker og professor ved Folkeuniversitetet (Renmin) i Beijing i Kina.

Født i 1957 i en lille by i Hubei-provinsen.

I 1978 blev han optaget, som en af de første studenter efter kulturrevolutionen, på Wuhan Universitet. I 1985 kom han til Beijing, hvor han arbejdede som redaktør for tidsskriftet Poesi (Shikan). Fra 1992 til 1994 opholdt han sig i England. Da han vendte tilbage til Kina fik han en lærerstilling på Beijing Lærerseminarium. Siden 2006 har han undervist i kreativ skrivning på Skolen for Litterære Studier ved Folkeuniversitetet i Beijing. Har også opholdt sig i Eugene på den amerikanske vestkyst.

Wang har fået udgivet flere digtsamlinger, blandt andre "Mindesmærke", 1985, "Wang Jiaxin Poesi", 2001 og "Udvalgte digte af Wang Jiaxin", 2008. Har også skrevet litterære og kritiske essays som "Poesi uden helte", 2002 og "Lede efter en plads for Føniks: om moderne kinesisk poesi", 2008. Wang er også redaktør for mange antologier af digte.

Jiaxin Wang bliver betragtet som en af de vigtigste digtere i Kina i 90'erne. Hans poesi er oversat til mange sprog og han læser digte op i mange lande over hele verden. I 2007 fik han et ophold ved Henry R. Luce på Colgate University.

Epilog

Hans rejser til Vesten (fx til Storbritannien, USA, Tyskland og Belgien), oplevelser fra hans selv-valgte "landsforvisning" har givet ham en stærkere og dybere forståelse for menneskets ensomhed, kultursammenstød og en lyrikers skæbne. Dette fremgår blandt andet af hans digt "Indtryk fra London". Hans rejser og ophold i udlandet har også givet ham en nødvendig distance fra hans liv i Kina. Digtet "Svaret" skrev han eksempelvis i et gammelt slot i nærheden af Stuttgart i Tyskland, og måske kun dér kunne han vende tilbage og se et klarere billede af sig selv og sit liv. Omgivelserne og klimaet i Europa og USA er forskellige fra Kina, og det har påvirket hans skrivning som i digtet "Sne i Eugene". Beijing har simpelthen ikke så store mængder sne eller mange egern-spring på snebelagte grene. Livet i Beijing er slet ikke fredsfyldt. Wang betragter dette digt som "en gave" fra sine erfaringer i udlandet. Og som han siger, "kun i eksil (ikke det politiske) kan en digter opleve sin skæbne". I vores verden må en poet, uanset om han har eller ikke har været i udlandet, besidde en rigere og dybere erfaring om menneskeheden, lige som sin skæbne. Det vigtigste af alt er for ham at blive ved med at udvide sin vision.

Snow in Eugene

Outside my window snow falls with greater urgency.

In a fairy tale world there must be snow.

Awaking the next day, you can see squirrels jumping among the snowy branches,
the neighbor's snowman will stretch out his thumb towards you,
perhaps a snowball fight will break out between you and your son.
However, none of these things can be the reason you write poetry,
except, perhaps, the tranquility a snowfall brings.

A man writing in the deep of the night
must find the roots of his words before the world fills with snow;
he still must trudge among the words,
to reach that sole window that never freezes shut,
and then snow, snow, snow.

1997, Eugene Oregon
(translated by Kyle Borner)